

ORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1927. január 26.

3. (3045 szám)

Hatvanadik évfolyam

Haladunk . . .

(A drótnélküli táviró, a drótnélküli telefon és a motornélküli hajó korszakában minden lehetséges.)

Rákosi Jenő (vezércikkkel ír): . . . őseink megcsinálták a rákosi országgyűlést és . . .
Beiflen István: . . . és én megcsináltam a Rákosi nélküli országgyűlést.

Ára: 50 fillér

Három kis történet és egy ráadás

I.

A szórakozott dramaturg

Hevesi Sándor, a Nemzeti Színház igazgatója olvassa a legtöbb szindarabot ebben az országban. Már csak hivatásánál fogva is, mert azonkívül, hogy főrendezője és legfőbb adminisztrátora az állami színháznak, neki kell dönteni az újdonságokról is. Két akta aláírása közt, szimpadi színet közben előszed egy magyar vagy külföldi szindarabot és olvassa. Mikor a lépcsőkön megy, mikor átmege az uccakeresztezésen, mikor vilamoson ül, szindarabot olvas. Ebéd közben is olvas, ágyban is olvas, mindig és mindenütt olvas.

A multkor próbák után fáradtan ment baba. Lehetett délután két óra. Kezében könyvvel — természetesen szindarabbal — lassan lépdegélt az uccán, míg nem a ház elé ért, ahol lakik. Ismétéljük: délután két óra volt.

Hevesi Sándor becsönget a házmesternek. A házmester nem jön, de a direktor türelmesen vár. Közben olvassa a szindarabot.

Vagy öt perc telik el így. Aztán újra csönget. A házmester folytatólag nem jelentkezik. Hevesi nyugodtan olvas tovább és vár. Hozzá van szokva, hogy a házmester háromszor kéreti magát.

Most már harmadszor csönget. Még néhány percig olvas, majd mérgesen belép a nyitott kapun és egyenesen a házmester lakása felé tart. Benyit hozzá és felháborodottan mondja:

— Kérem, kicsoda dolog ez! Negyedóra óta várok már odakint, hogy kaput nyisson és a füle botját se mozdítja meg!...

II.

Az újságíró és a zsványok

A lelkiismeretes újságíró fölkereste a kültelken a fegyházból kikerült betörőket, rablókat és egyéb hasznothajtó foglalkozást üző férfiakat, hogy megtudakolja tőlük: hogyan élnek, amióta kiszabadultak? A feleletek alapján ugyanis érdekes riportot akart lapjának írni.

— A fene megette! — dörögött az első. — Seholye kapok munkát. Legjobb lenne, ha megint valami bünt követnék el.

A másik mérgesen nézett a kíváncsi emberre és a bajusza alól mormogott:

— Amióta becsületesen akarok élni, éhendöglök. Nem marad más hátra, mint az écoaka meglesni valakit és...

A harmadiknak félelmetesen csillant

meg a szeme és hetykén mondta:

— Mire jó a szabadság?... Magyarázza meg nekem az ur, mit csináljak ezzel a fene nagy szabadsággal? Amíg odabent voltam, mostak rám, fütött helyem volt és megkaptam a napi porciót... Nahát!

A riporter hátrált egy kissé és meg-hökkenen szólt:

— Hallja!... Csak tán nem akar megölni?

A gonosztevő föl kacagott:

— Magát?... Egy újságíró?... Majd bolond leszek!... Hogy a bíróság fölmentsen!?...

III.

A koldus, a kutya és a gavallér

Budán, a Zugliget egyik forgalmas helyén, ahol sűrűn járnak gazdag emberek, egy öreg koldus ütötte fel a tanyáját. Bozontos kutya állt hűségesen az oldalán, olyan furcsa és alázatos testtartásban, akárcsak a gazdája. A kutya nyakán zsinég volt, a zsinégen kemény papiros, a papirosan ez a felírás:

Vak

A lehunytt szemű, rongyos kéregető és a figyelmeztető cégér nagyon meghatott egy bundás urat, aki reggelenként arra sétált. Minden alkalommal husz fillért adott az öregnek.

Történt egy napon, hogy a gavallér szórakozottan haladt el a koldus mellett, anélkül, hogy a zsebébe nyult volna. Az öreg utánaszaladt, megállította és így szólt:

— Nagyságos ur, ma el tetszett feledkezni rólam.

Az uriember csodálkozva nézett rá:

— Hogyan?... Hiszen én úgy tudtam, hogy maga vak!

— Vak? — nevetett a koldus. — Nem én, hanem a kutya.

A ráadás

A gazdag Reinkopf lánya beleszeretett a szegény Radó Árpádba, aki egyszerű kereskedő volt a Sas-uccában. Hosszu huza-vona után beleegyezett a boldogtalan apa, hogy az ábrándos Sári a reális Radóé legyen. Hogy valami szerelem is legyen a dologban, a jövődöbéli após egy teljesen berendezett boltot ígért a jövődöbéli vőnek.

Elérkezett a nagy nap. Az anyakönyv-

vezetőtől a templomba vonult a násznép. Itt a főtisztelendő pap, mielőtt a kelyhet a fiatal párnak nyújtotta volna, felszólította a vőlegényt, mondja el a holtomiglan-holtodiglant.

A frakkos Radó most jelentős oldalpillantást vetett az oltár mellett álló Reinkopfra és áhitatosan rebegte:

— Boltomiglan... boltodiglan...

Molnár Jenő

Kedves Borsszem Jankó! A peztonkánk falusi intelligenciával fordítva adta föl hároméves kislámra a nadrágot. A Városligetben, ahol a bokrok közt játszadózott egy négyesztendős kislánnyal, egyszerre dult arcoskával szalad elibém a kislány és azt mondja:

— Néni téjem, nem tudom, micináljat a Palival. Elöl nem tud ész hátul nem ataj.

EGY SPANYOL NOTESZÉBŐL

Budapest, 1927 január... Minden ország közt ez a legfurcsább, ahol most vagyok: Magyarország. Itt mindent hamisítanak: a budakeszi svábok a tejet, a kofák a vaját meg a tejfölt, a kereskedők a szegedi paprikát (spanyol paprikával), Windischgraetz hercegek a francia frankot, a szimpadi írók a párisi esprit-t, a lipótvárosiak az angol flegmát, a politikusok az angol alkotmányosságot, az orvosok pedig — a spanyol náthát. Ebben az országban még a spanyol nátha se valódi!

A TISZTISZOLGA MEG A HALALFEJES ÜVEG

Kedves Borsszem Jankó! Egy napon rájöttem, hogy a tisztiszolgám alaposan megdézsmálja a likörjeimet. Azt a módját eszeltem ki a védekezésnek, hogy a kinthagyott likörös üvegekre halálfejes címkét ragasztottam. A legényem jól ismeri ezt a jelt, mert naponként ott van mellettem az ezredorvosi rendelőmben. Méregnek nézi, hát nem nyul hozzá, — gondoltam és most már nyugodtan hagytam kint az üvegeket.

Egy este, amikor hazamegyek, látom, hogy a zsvány nagyot huz az egyik flaskából.

— Hogy merészeled?... — kiáltottam rá.

Legényem szomorú pófával felelt:

— Ezredorvos ur... jelentem alásan... életunt vagyok.

CSODABOGARAK

Lira 1927-ben

(Szó- és betűszerint való utánnymot a *Dokumentum* című folyóiratból; szerkeszti: Kassák Lajos.)

I.

NADASS JÓZSEF VERSEI

(Nincs címe)

Meg kell magamban a fehéreket is
huznom
sem faállvány sem az istápolás nem
változtathat
a szöke szín sekélyes tóban
vékony és tiszta
Oharang miatt
Melléd szegődtem
Árnyék világos árnyék világos árnyék
világos
árnyék világos
42679 42679
sötét
ki marad velem

LÁNY ARCKÉPE K. SCH.

Izedet a naptól kaptad világítsz
zöld fákat viszel üveg mögött
a víz nem öntött el lámpaernyő vigyáz
fel fogsz majd állani utak széléről
bokrok alól
narancs

II.

KASSÁK LAJOS VERSE

(Nincs címe)

Szemed sugarán forognak napjaim
nevetsz és felemelsz a magasságba kék
sόμεzőkön vándorolok
kenyérfák és a csukott ajtók kilincsei
szivemben
ó szálnamam örvénye s te kiválasztott
lény Alaszka pecérei közül
kristályaim fénytöréseiben őrizlek
távol vagyok töled
tollaimról lepereg a víz sirás ez hogy
nyájaim elhullanak a tisztátalanság
környékein
törvény ez az időre és térre
ime jegyzetek a tüzkatasztrófiákról és a
zugucoák nöcsábászairól
ime a külömbőségtevés hogy elvittem a
gyermek álmát
ifjuságod rózsaleveleit miket a fekete
bajszu hentesnek akartál ajándékozni
megfoghatatlan vagyok hináraidban
hajnalhinta
asszony
ellened mondom
kenyér
kalapács.

A KOMBINÉ

— Mibe kerül ez a kombiné?
— Ötven pengőbe, nagyságos asszony.
— És nincs külön forgalmi adó?
— Oh kérem, nagyságos asszony, urinőknél a forgalmi már bele van kombinálva a kombinéba.

Az új Lohengrin
vagy: „A hattyu” a párisi „Odéon”-ban

Molnár Ferenc: A gágogástok hidegen hagy... De belefordítani a vízbe, — az fiatal...

— És mit isztok az ebédhez, gyermekeim?
— Bort és vizet.
— Persze keverve.
— Isten ments! Én iszom a bort, a feleségem a vizet.

Vigyázat, tolvaj!

Olvasom, hogy mostanában megint intenzívebb működést fejtenek ki a tolvajok és hogy miután elődjeik már mindent letaroltak, a legfantasztikusabb dolgok eltulajdonítására vetemednek. Alljon itt bizonyításul a lapokból kivágott hírek díszes sorozata:

HIDLOPAS. Tegnap délelőtt vakmerő lopás történt a Dunaparton. Valamelyik ismeretlen tettes bravuros hozzáértéssel eltüntette azt a hidat, amely összekötötte az egységes pártot a fejjvédőkkel.

MAR A KERÉKET IS! Ma éjjel egy ismert dadaista költőnk a kávéházban azt vette észre, hogy hiányzik az egyik keréke. Minden valószínűség szerint olyan tolvaj vihette el, aki a dadaizmust értékelni tudja. A rendőrség most azok között keresi a tolvajt, akiknek több van egy kerékkal.

ELVESZTETT ARANY. Krokó Ádám humorista írás közben ijedten konstataulta, hogy humorának aranya elveszett. A Rendőrség nyomoz.

LOPJAK A HENTESÁRUT. A füstölt nyelvek mostanában gyakran eltűnnek. A gyanu egy ismert nyelviskola növendékeire esik, akik a legrövidebb idő alatt sajátítják el a nyelveket.

— Nagysád, adjon egy csókot.
— Adok, de annak ára van. Husz pengő.
— Adja lejjebb!
— Akkor száz pengő.

SPANYOL VICC

— Mondd, igaz, hogy Spanyolországban militarizálva van az egész sajtó?
— De még mennyire! Ott a redakciót reakciónak, a kiadóhivatalt pedig riadóhivatalnak mondják.

Pesti esetek

MORAL

A villamoson mellettem ül egy házaspár. Az asszony nevetve meséli, hogy hajcsattot akart venni egy bazárban.

— De tudod, — mondja — olyan szemtelen árat kértek, hogy fölháborító. Tizenötezer koronát egy olyan kis vacakért.

— Na és? — kérdi a férj.

— Na és? Alkudoztam, de hiába. Kétezernél többet az Istennek sem engedtem. De én kifogtam rajta — mondja — és elővesz két darab csattot.

— Hogyan, kettőt vettél?

— Ez nem lett volna vicc. Egyet vettem, de bosszantott, hogy olyan rabló és nézegetés közben egy másikat a retikülömbe csuszattam. Gondoltam, legyen ráadás.

— Hogy-hogy? — hökkent meg a férj — elvettél egy csattot?

— Igen, — nevet az asszony — miért legyen én becsapva, miért ne inkább ő?

— De hiszen ez lopás! — mondja megbotránkozva a férj.

— Ugyan, egy ilyen vacak csatt!?!...

— Annál inkább, — teszi őt korholóan a férj. És hosszú erkölcsprédikációba kezd. Látszik, hogy nem tud belenyugodni az esetbe. Még a negyedik megállónál is azt hajtogatja:

— Egy vacak kis hajcsattért egy bazárban... Ilyesmit?!...

Egyre csóválja a fejét és dohogva teszi hozzá:

— Még ha egy ékszerüzletben csináltad volna ezt a stikli!?!...

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

BARDOS ARTHUR valahol kint Berlinben szomorúan vette tudomásul „A fehér egér” nagy sikerét és így sóhajtott:

— Mihelyst nem vagyok otthon a Belvárosi Színházban, mindjárt cincognak a fehér egerek.

★

A HATTYU párisi sikere nagyon sok tehetéstelen magyar szinpadíró keserített el. Molnár Ferenc „Hattyu”-ja elmondhatja magáról, hogy az irigyek és a pukkadózók hattjudalát zengte el.

★

— MONDJA CSAK, milyen darab ez a „Kiss és Kis”?

— Bús és Fekete.

★

VIGYÁZAT! — Csak a Fővárosi Operettszínházban van *Női szakasz*, — a felsőházban nincsen. *Tormay Cecil* ezt a női szakaszt persze nem fogja igénybe venni. Ha nincs felsőház, — gondolja magában — jó

neki *A régi ház* is. Ide szívesen beengedik, ennek t. i. ő a szerzője.

★

A MAGYAR SZÍNHÁZ soron következő vigjátékának, „Az új urak”-nak külön vonzereje az, hogy kizárólag olyan régi urak játszanak benne, mint Hegedüs, Törzs, Z. Molnár és Tarnai.

★

SEBESTYÉN GÉZA, aki mindig sántikál valamiben, most állítólag azon töri a fejét, hogyan ugrassa be *Reich* Koppelt, hogy *Tormay* Cecillel közösen operettlibrettót írjon ezzel a címmel: „Az orthodox orthopéd, vagy: a fokhagymás buzogány”. A kíséző zenebonát vegyes Sörház- és Rombach-uccai kórus szolgáltatja.

★

FODOR LÁSZLÓT azal ugratják barátai, hogy ha a „Don Juan vacsorája” rossz lesz, akkor a népkonyhán fogják föltálni.

HATVANY LILI egyfelvonásos darabja *A csodálatos nagymama* a bemutató óta egyre fiatalodik. Nemsokára, — ahogy ezt Pesten mondják — „Ilyen fiatal” lesz. A lipótvárosi nagymamák az eset óta Hatvany-szerűmet használnak Voronoff helyett.

★

AZ OPERÁBAN, ahol Bartók—Lengyel pantomimje: „A csodálatos mandarin” csodálatos módon a sülyesztőbe került, beszélik ezt a históriát:

Klebelsberg Kunó gróf a vásárcsarnokba küldte a szakácsnéját, hogy narancsot hozzon. Mikor a szakácsné visszament, egy gyönyörű darabot nyújtott át a miniszternek.

— Tessék megnézni, kegyelmes ur, milyen csodálatos darab!

Klebelsberg mohón utánakapott a csodálatos mandarinnak és — *lenyelte*.

Pókainé a Nemzeti Színházban

*Emelkedik már a nap a hegyek fölé,
Kelj fel párnáidról özvegy Pókainé.
Ne lustálkodj annyit, mit ülsz mindig itt,
[mond?*

Nemzetiben ma megy a „Báthory Zsigmond”.

*Özvegy Pókainét elfutja a szégyen,
Hogy ezt nem is tudta — s a színházba
[megyén.*

*S hogy még jegyet kapott, örvendett ez
[üdvön.
Beült hát és várta, hogy fölmege a
[függöny.*

*Oh, de mért is tette, oh, de mért is várta,
Mért vett ilyen súlyos gondot a nyakába?
Mert fölment a függöny s Bibó ur dráma
[mája
Feltárukt az ismert bankbáni rámbába’.*

*Egymás hegyén-hátán dörgedelmes trázis.
Megrendült bele a Nemzeti Színház is.
Megboldogult *Sekszpir* ha mostan föl-
[helne,*

Sok új zaftos jelzöt tanulna ökelme.

*Pókainé töpreng, maradjon vagy fusson?
És átvillant benne: vajh mitéle *Juss-on*
Jutott ide ez a derék *Bibó Lajos*,
Ahová ezelőtt irt egy — *Biró Lajos*.*

*Mi lehet a titka, a jóisten tudja,
Kacsaringós szörnyen a Hevesi utja.
Talán így vezekel „zsidó” *Shaw Bernáttér*
S páter *Bangha* miatt festi át a háttért?!*

*Ki az oka ennek? *Bibó* vagy *Hevesi*?
Töpreng *Pókainé*, a tettest keresi
S nagy dilemmájában így sóhajtoz hoz-*

*[szan:
— Melyiket átkozzam, melyiket átkoz-*
[zam?!

*És mikoron vége lett a bus darabnak
S a nézők lesujtva helyükön maradnak.
Pókainé, szegény, keserűn felszisszen:
— *Báthory, Báthory, verjen meg az Isten!*
*Hesz Ferenc**

Héjjas Iván darabot irt a Nemzetinek

vagy:

Ahol már csak az Istennyila segíthet

A Nemzeti Színház portásánál a napokban egy nyurga fiatalember jelent meg és *Hevesi Sándor* igazgatót kereste.

— Fönt van a második emeleten, — igazította utba a kapus.

Az ifju fölsietett és energikusan bekopogtatott a direktor ajtaján. Választ sem várva, felrántotta az ajtót és így szólt:

— *Hevesi Sándor*hoz van szerencsém? ... Én *Héjjas Iván* vagyok.

Hevesi elsápadt.

— Mit parancsol, képviselő ur?

— *Zsirkay* bajtársam példáján felbuzdulva én is irtam egy darabot a Nemzetinek. A főszereplője én vagyok.

— És mi a címe? — tudakolta izgatottan a direktor.

— *Az istennyila*.

Hevesi boldogan ölelte át a szerzőt és így szólt:

— *Az istennyila? Na végre, nálunk is beült valami!*

*Sebestyén Gézá*nak, a Városi Színház igazgatójának van egy iskolás fia, akiről ez a kis történet szól.

— Képzeljétek, — meséli *Sebestyén* — a fiam, akármilyen társaságban vagyunk és azt akarja nekem mondani: atyám, mindig g betűvel mondja.

— Rettenetes! — pironkodtak a jelenlevő hölgyek.

— Nem is olyan rettenetes! — nevetett föl *Sebestyén*. — Azt mondja nekem: Géza.

KIS TÁRCA

Bucsu a konflistól

Irta: Szenes Béla

Az autó elgázolta a konflist. A növekvő forgalmu pesti uccán ma már csak néhány tucat lézeng szomoruan, hogy tavaszra, őszre az utolsók is helyet adjanak a fürge autótaxiknak. A pesti konfliskocsissal és fiakkeressel a pesti ucca egyik legjellegzetesebb alakja tűnik el. Ami Velencében a gondola, az volt Pesten a rozoga konflis, csendesen kocogó gebéjével. Talán annyi a különbség, hogyha kevés borralalót kapott, akkor a pesti kocsi még a gondolánál is tehetségesebben káromkodott.

Tegnap a Lipót-köruton intettem egy histaxinak. A sarokról szemrehányóan szólalt meg egy mély hang:

— Már a szerkesztő ur is hütlen lett hozzánk?

A konfliskocsi volt. Szomoruan és szemrehányóan nézett rám, mint egy elhagyott szerető.

Szólni akartam, meg akartam magyarázni a régi, kedves konfliskocsinak, hogy az élet rohan és elmúltak a boldog idők, amikor a Fogaskerekűtől a Nyugatiig másfél órán át ringattuk magunkat, el akartam bucsuzni tőle néhány érzelmes szóval, érezve, hogy a konflissal együtt elmúlt romantikus ifjuságomtól is bucsuzom, de mielőtt szólhattam volna, az autó már messze robogott velem és így csak zsebkendőmmel inthettem bucsut a konfliskocsis ködvevesző alakjának.

Hát ez is elmúlt. Nem hallom többet, hogy „vasuti vagyok, kérem”, — „foglalt vagyok, kérem”, — „elromlott a taxim, kérem”, — „beteg a lovam, nem tud Budára menni, kérem”, — nem hallom a csendes panaszt: „ha a zab tovább így drágul, mindnyájan éhen halunk, nagyságos ur”. Voltak emlékezetes konflis-utazásaim, egyszer egy részeg kocsi a villamos alá vitt, volt egy másik esetem: a kocsi süket volt, a lova pedig vak; volt egy kocsisom, akinek a lova nem akart soha elmenni a Pannonszálló előtt, mert ott egyszer nagyon megverték; voltak konflislovak, az állatidomítás csodái, ha a pasas a kültelekre vagy Budára akart hajtatni, valami titkos jelle lefeküdtek a földre, vagy megálltak, mintha a lábuk gyökeret vert volna, hogy aztán egy perc múlva, mikor a „pasas” bosszusan távozott, táltosokként száguldjanak tovább a pesti uccán.

Hová lett a fiakkeres, ki a haldoklóknak, ki kocsijában golyót röpített a fe-

jébe, mikor az utolsó huszkoronását nyújtotta feléje, csendes megvetéssel csak annyit mondott: „konflis nem is lett volna jó magának?” és a konfliskocsi, ki, mikor a borralalót aprópénz hiányában bélyegekkben nyújtotta át az utas, szelid fölényrel szól le a bakról: „azt tetszik kérem hinni, hogy nekem olyan kiterjedt levelezésem van?”

Mialatt ezeken tünődtem, az autó majdnem nekiszaladt egy másik autónak. Hajszálon mult a szerencsétlenség. A két autó ott állt egymás mellett, félméternyire egymástól. A két soffőr farkaszemet nézett.

— Nem tud vigyázni? — ordította az egyik soffőr.

— Miért nem vigyázott maga? — felelte a másik.

— Gyerünk! — mondtam én.

— Gyerünk, gyerünk! — sürgette soffőrtjét a másik autó utasa is.

De a két soffőr nem hagyta magát. Előbb csak egymást szidták, aztán a szülőiket és egyéb felmenő rokonokat vették sorra. A káromkodások egyre ismerősebben hangzottak, erre már kihajoltam az autóból és jobban szemügyre vettem a prémbundás, lapos sapkás, egyenruhás soffőröket.

Megismertem őket: ezek konfliskocsisok voltak azelőtt.

Megnyugodtam: nincs semmi baj, a technika fejlődik Pesten is, de itt az emberek a régiéik maradnak.

A KÖRNYÉKEN

— Na és milyenek a viszonyok Pesten?

— Komiszak. Már viszonyokból sem lehet megélni.

Fütyül a szél t. Ház felől...

(Ébéd után. Az asztal még leszedetlenül áll. Az a bizonyos mosogatás előtti hangulat. A férj szivarra gyújt. Az aszszony áhitattal nézi.)

Feleség (sóhaj): Már csak pár nap. És aztán vége.

Férj: Minek van vége, angyalom?

Feleség: Annak, hogy te idehaza olyan választékosan beszélsz.

Férj: Választékosan beszélek?

Feleség: Hogyan? Észre sem vetted? Hiszen már hónapok óta olyan finoman fejezed ki magadat, hogy öröm hallgatni. Azelőtt egészen más voltál. Kiméretlen és goromba.

Férj: Például...

Feleség: Például azelőtt, ha valami nem tetszett neked, azt mondtad: fene ott egye! Most ha elégedetlen vagy, azt mondogod: csak hidegvér, édesem. Azelőtt, ha dühbe jöttél, azt mondtad: alávaló pimaszság. Most, ha megbillen lelked egysúlyra, azt mondogod: kérlek fiacskám, ahogy vesszük... Azelőtt, ha pénzt kértem tőled, azt mondtad: rablóbanda! Most, ha nyujtom a számlát, azt mondogod: milyen drága vagy, egyetlenem! Azelőtt, ha valamit indítványoztam, azt mondtad: hülyeség! Most, ha van egy ötletem, azt mondogod: ragyogó! Azelőtt, ha sokat járt a szám, azt mondtad: kuss!! Most csak azt mondogod: pardon, ha jól megfontolom, mégis igazad van...

Férj: És ez már csak pár napig fog tartani?

Feleség: Sajnos.

Férj: De hát miért?

Feleség: Megnyílik a parlament. A díszes és lenkőlt közbeszólások szezonja kezdetét veszi.

Férj (hirtelen kifakad): Kuss!!

Feleség: Látod, elég volt csak szóba-hozni és már is a régi vagy.

Férj (csillapodva): Azazhogy, pardon, ha jól megfontolom, mégis igazad van.

— 5d —

A FORD-KOCSI MEG A SZAMÁR

— Modern mese —

A poros országuton egy siető Ford-kocsival találkozik a teherhúzó szamár.

— Mi vagy te? — kérdezi a szamár.

— Automobil vagyok, — felel a Ford-kocsi. — És te?...

— Én... Én ló vagyok.

...És azóta önérzetesebben járja az országutakat a szamár.

DEBRECEN TOBZÓDIK

Kedves Borsszem Jankó! Olvasom, hogy Hubay Jenő, Debrecen diszpolgára az oklevél átvétele után hangversenyt ad. A világhírű hegedűművészt ez alkalomból Hegedűs Lóránt üdvözli a debreceni színházban. Hogy duskál ez a Debrecen a földi jókban! Egyszerre két nagy Hegedűs kell neki.

Merénylet egy védtelen közlekedési rendőr ellen

A fővárosi éjszaka csendjét tegnap különös patológikus eset verte föl a Nemzeti Színház előtt. Mint a főkapitányságra beérkezett jelentésből megállapítható, az elmúlt éjjel egy bekecses, kipödört bajuszu, mokány vidéki gazdaember boros fővel bandukolt a Rákóczi-uton. Meglátva a körut és a Rákóczi-ut keresztezésénél fölszerelt piros lámpát, füttyörszve odalépett a K rendőrhöz és amúgy istenigazában körültapogatta.

A közlekedési rendőr nem vesztette el nyugalmát, hanem intett közel posztoló kollégájának, aki ezzel a kiáltással: „csak befelé, fajtalan disznó!” a legközelebbi őrszobára terelte az atyafit.

Vallatás közben kiderült, hogy az egész félreértést a piros lámpa okozta, ami a jóvérű gazdában kellemes hazai reminiscenciákat gerjesztett.

— Maga marha! — világosította fel jóindulattal egy rendőrbiztos — hiszen a piros lámpa mindenütt a világon tilosat jelez.

— Látszik, hogy a biztos ur nem járt Bivalyutasznádon! — méltatlankodott a magyar. — Nálunk, otthon, ahol piros lámpa van kitéve, éppen hogy nem tilos semmi...

A tegnapi eseten okulva a főkapitány mától kezdve gardedámokat rendelt ki a védtelen közlekedési rendőrök mellé.

A LIPÓTVAROSBÓL

Egy jómódu kereskedő felesége feltűnően nagy briliánsgyűrűvel jelenik meg a vacsorán. A gyáros felesége szakértően szemügyre veszi a mogyorónagyságu drágakövet és így szól:

— Remélem, óvatosságból bebiztosította azt a briliánst?

— Nem, de jó, hogy mondja. És hol lehetne ezt bebiztosítani?

— Az üvegbiztosítótársaságnál, édesem.

TALALÓS KÉRDÉS

— Hol éneklük ezt mostanában? —

Vagyok olyan trottili, mint te,
Vágok úgy főrendet, mint te...

A PARLAMENT MUZSAI

— Lám, a felsőháznak két Muzsája is van: *Herczeg Ferenc* és...

— ... Ki a másik?

— *Muzsa Gyula*.

— Anyi baj legyen! Az alsóháznak is van egy Gyulája. Igaz, hogy Muzsa nélkül.

— Hát az ki?

— *Pekár*.

— Mit hallok? Visszament a partid? Hát miért?

— Mert becsapott a menyasszonyom apja.

— Mivel csapott be?

— Azt mondta, hogy *hamisan* bukkott, pedig *igazán* megbukott.

KEDVES BORSSZEM JANKÓ!

Adóalany vagyok Hódmezővásárhelyen s mint ilyen felhívom figyelmét egy súlyos inkollegialitásra. Az itteni adóhivatal kitűnő vezetője, *Csergő Gábor*, mellesleg verseket is irogat, de nem tűri a konkurenciát, mert minden vásárhelyi polgárt, aki *sokat költ*, könyörtelenül megadóztat. Most zavarban vagyok, vajjon a Petőfi-Társasághoz vagy pedig a pénzügyminisztériumhoz forduljak-e a költészet eme súlyos üldözése miatt? Tisztelettel egy *koszorus* (adóra) *költő*.

FELSŐHÁZI JOGCIM

— Mondja, maga mindent tud... Mért nevezték ki azt a kisüstös Szijj Bálintot felsőházi tagnak?

— Hát még azt se tudja?... Azért, hogyha a jó öreg Reich Koppelnek véletlenül lecsuszik a nadrágja, mingyárt kéznél legyen a Szijj.

A Borsszem Jankó cégjegyzéke

Pesti kereskedő-hirességek

III.

FENYVES DEZSÓ,

akinek több alsó- és felső-áruháza van, a legjobb „kvart”-ot tartja a kezében (Calvin-tér 7, Petőfi Sándor-u. 8, Károly-körut 9 és 10), de ő mégis arra a legbüszkébb, hogy előbb mondja be alsósjáték közben a kvartot, mint sok kollégája az inzulenciát.

SOÓS ÉS SZOSZ

Egyesek szerint Soós bent van a felsőházban.

Mások szerint (akik tudják, hogy Soós annakidején németesen ejtette ki a nevét) a felsőház van bent a — Szószban.

ARANYKÖPÉSEK

A nő akkor figyelmes a férjhez, amikor kezd beleszeretni, a férfi akkor figyelmes a nőhöz, amikor kezd belőle hiszseretni.

*
Mennyivel különbek az ellenségeink: jó sorban, rossz sorban egyaránt tisztában vagyunk velük. A barátainkkal csak jó sorban.

*
Egyedül a szerelem az, ahol nem baj, ha a nő tudása akkora, mint a férké. Mert a szerelem az egyedüli, ahol két „tudás” megfér egy csárdában.

(Karádi Emil)

**Aranyzóke, barna-
vagy feket hajat nyer az Eisner
-féle Ceau Radieuse dió kivonatból
ÁRA CSAK 1 PENGŐ 60 FILLÉR
EISNER-drogeria főh. kam. szállító
Budapest, VI. ker., Andrásy út 37.**

— Mondd csak, miért irták fel a Turulra, hogy „Fajvédő-klub”?

— Mert azóta a bolond se megy oda.

EGY KÜLFÖLDI UTI NAPLÓJÁBÓL

MAGYARORSZÁG kétségkívül az európai Kelet gyöngye, annyira, hogy pl. Budapesten a lakosságnak majdnem egy harmadrésze ma is Kelet felé fordulva imádkozik. Mindamellett a haladás uton-utfélen észlelhető. A Duna és Tisza partján különösen feltűnő a hal-adás.

A közgazdaság terén nevezetes lépést tett előre az ország Baross Gábortól Friedrich Istvánig, de most szerencsére visszafelé is csinál néhány lépést. A parlament épülete olyan tágas, hogy a kormány kénytelen volt felsőházat szervezni, hogy a kereteket valamennyire betöltse.

Kissé furcsán hat, de mint exotikum annál érdekesebb, hogy ama bizonyos zöld házikók, amik nyugaton mindenütt a föld alatt vannak, itt az uccán hivalkodnak, míg nagyszámban akadnak olyan választók, akik egyes kerületekben le-szavaztak, pedig már régen a föld alatt vannak.

A népoktatásra nézve megjegyzendő, hogy az atlétika és a futball Magyarországon igen szilárd lábön áll. Ennek folytán a születésnapok száma messze felülmúlja a halálozási napokét, mert ez utóbbiakat nem ünneplik.

Ami az építkezést illeti, nagy lendület észlelhető, mert számos hajléktalan most arra épít, hogy a főváros és az állam évek óta sűrűn kislakásokat épít.

Rendkívüli bőség tapasztalható szimüirókban. Az ember azt hinné, hogy a Nemzeti Színházban csak azoktól a szerzőktől adnak darabot, akik a külföldön nagy sikereket aratnak, ezzel szemben a Nemzeti műsorán csupa olyan szerző szerepel, akiket még senkisé ismer a külföldön. Mint nekem benszülöttek mondják, ez már így van nyolc év óta.

A pénzbőség egyszerűen meglepő. A lakosságnak annyi pénze van, hogy a kormány kénytelen egyes pénznemeket bevonni. De az igények olyan nagyok, hogy még a nagy pénzbőség mellett sem tudnak megélni az emberek.

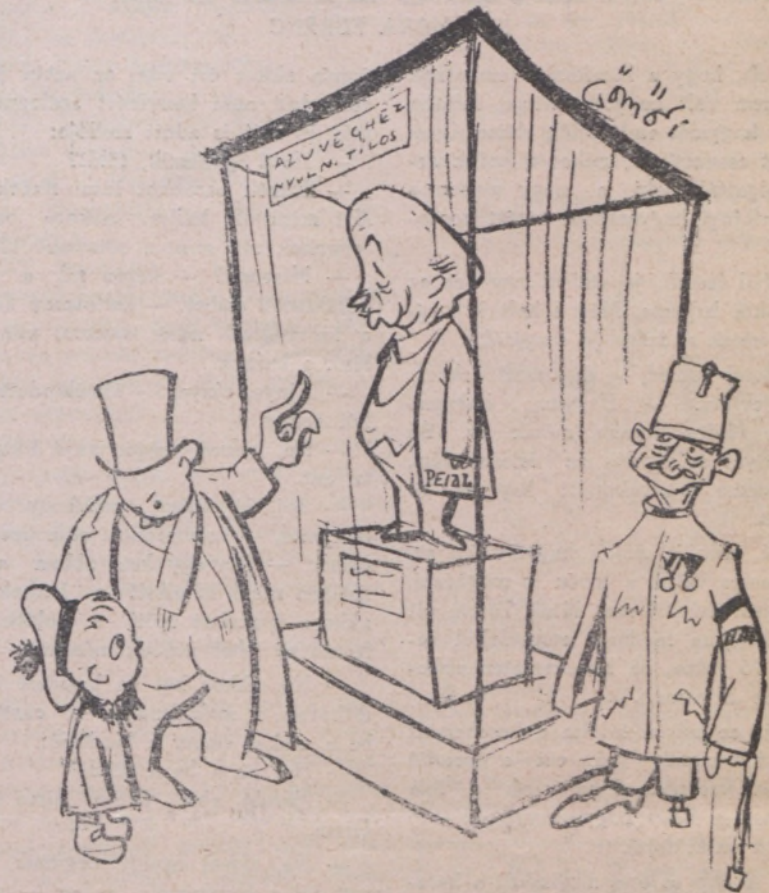
FALUSI EMBER PESTI MÜTEREMBEN

Veres Pál Harmincad-uccai fényképező műtermébe szokatlan vendég toppant be a napokban: egy kispap meg a felesége. Lefotografáltatták magukat. Mikor elkészült a fölvetel, megkérdezték: mibe kerül.

— Az első tucat husz pengő, a második tucat tizenöt pengő, a harmadik tucat tíz pengő.

— Tudja mit, mester!... Csináljon nekem a harmadik tucattól három darabot.

Az utolsó ellenzékit —

a Nemzeti Múzeumban mutogatják

A „NOVA”-SIKKASZTÓK KAIROBAN

I.

Pekáry: Azt mondják, hogy tíz egyiptomi csapás volt.

Réthy: A fenét! A tizenegyedik az, hogy itt elfogják az embert.

II.

Pekáry dala: Kairó, Kairó, láthatlak-e (még?)

Igérem, most már száz „Nova” is elég.

GLÜCKSTAHL DISZMAGYARJA

Budapest székesfőváros egyik jeles felsőházi képviselőjének, Glücksthal Samu doktornak van egy közismert meggy-szinü diszmagyarja. Azonkívül tudni kell, hogy a felsőház ünnepélyes megnyitáson diszmagyarban jelennek meg a törvényhozó urak.

És most következik — az előzetes vicc. Glücksthal dr. megjelenik a felsőházban. Azt mondja valaki:

— Nézd csak, milyen szép meggy-szin diszmagyarja van.

— Miért meggy? — kérdezi a másik. — Hiszen csak most jön!

KEDVES BORSSZEM JANKÓ!

A Pesti Hírlap szerkesztőségében egyszer meghatottam néztem Rákosi Jenő nemes alakja után. Lassu léptekkel ment végig a hosszú, keskeny szerkesztőségi folyosón, dolgozószobája felé. Kissé lehajtotta fejét, azon gondolkodott talán: melyik a napnak az az eseménye, melyről vezércikket kellene írni?

— Különös, — gondoltam magamban Rákosi ilyenkor sosem gondol arra, hogy a napnak igazi eseménye az, hogy Rákosi Jenő vezércikket ír.

— Mi alakul meg akkor, ha Kuna Pé András tömörülésre szólítja föl a csizmás képviselőket?
— A kispap-szundikátus.

KORREKT FELELET

A kis főherceg vizsgázik.

— Nos, Fenség, mit tud az egyiptomi királyokról?

— Mind meghaltak, tanár ur.

SARKUTAZÓK

Írta: MÓRA FERENC

Ugy volt, hogy a kecskeméti embernek valaha nem volt nagyobb mérgé, mintha a makói hagymát emlegették előtte. Csak a nyakát csavargatta, mikor a kofák azal ajánlgatták neki a nagy piacon a buzogányfejnyi hagymákból kötött koszorukat:

— Ebből tessék, jó ember, mert ez az igazi makói hagyma. Még a holt is megmozdul ennek a drága jó szagától.

— Bolond beszéd, — duruzsolt a kecskeméti ember. — Hagyma: hagyma. Egyik is földben terem, másik is. Én ugyan egyet se lépnék az istenadtáért, mikor nekem a kecskeméti hagyma se kenyerem.

— Hja, nem is makói hagyma ám az. Azt érdemes volna a tövén is megnézni, mert olyant máshol nem látni. Terem ott akkora hagyma is, hogy emberfejjel vetekszik. Jó volna, ha Kecskeméten akkorára nőne a barack.

De már ez szíven találta a kecskeméti embert. Azt mondta rá, ezt a csudát mégis csak megnézi. S ha csak a fele igaz annak a híres hagymának, akkor ő megessi a saját fejét.

Azzal se nap se óra, megindult a kecskeméti ember Makóra hagymalátni, de egy sietett, hogy sietésben kifelejtette a tarisznyából a szalonna mellől a kenyeret.

Az ám, csakhogy ugyanakkor a makói ember meg Kecskemét felé volt utban, mert neki meg a híres barack vette magát a begyébe. Majd megette a méreg, mikor a nagy barackhegyek mögül rákiabáltak a gyümölcsöskofák:

— Erre gyűjön, atyafi, itt az igazi kecskeméti barack!

— Hát aztán? Mivel volna az különb a makói baracknál?

— De még a makói hagymánál is különb! Jó volna, ha akkora volna Makón a hagyma, mint Kecskeméten a barackmag!

Amire aztán a makói ember is azt mondta, hogy nem áll meg Kecskemétig s ha csak a fele igaz is annak a híres baracknak, akkor ő ott marad kecskeméti embernek s reggeltől estig egyebet se tesz, csak barackmagot töröget.

Azzal nekivágott a világnak, de a szegedi hidon mégis csak megállt falatozni. Hát ahogy bontogatja a tarisznyáját, akkor veszi észre, hogy kenyere van, de a szalonnát otthon felejtette. Az volt a szerencséje, hogy a kecskeméti ember is

éppen akkor ért oda, az aztán jó szívvel adott neki kenyéréért szalonnát. De még jó szót is adott melléje:

— Hová igyekszik, földi?

— Elmék barackot látni Kecskemétre. Azt mondják, hallja, akkora barackok teremnek ott, mint a sütnivaló tök.

— Micsoda? — kapta föl a fejét a kecskeméti ember. — De bizony Tiszántul a toronygomb nincs akkora, mint mifelénk a barack.

— Ejnye, ejnye, — álmétkodott a makói ember.

— No, holnap reggel majd föltekintem én azt.

— Jaj, jó ember, csakhogy elkésett ám kend, — szomorodott el a kecskeméti ember. — Ma egy hete abban a nagy szélben mind lehullott a barack, aztán akkora lyukakat ütött a földbe, hogy létrán se lehet utánuk mászni.

— No, akkor hát én hazafelé is fordíthatom a szekérrudat, — csattantotta be a makói ember a bicskáját.

— Hol az a haza, földi?

— Makón, ahol az a híres hagyma terem.

— No, akkor együtt megyünk, — ugrott föl a kecskeméti ember — mert én éppen oda tartok hagymát csudálni. Azt mondják, emberfejjel vetekszik kendteknél a hagyma.

— Micsoda? — nevetett a makói ember. — Azt mondom én kendnek, bátya, forduljon vissza, mához három hétre álljon ki a kis ajtóba, akkorára olyan nagy lesz a makói hagyma, hogy ellátszik Kecskemétig.

Erre aztán észbe kapott a kecskeméti ember is és megrázta a kezét a makói embernek:

— No komám, kend is hamis emberrel éteti a szalonnát!

— Niní, — bucsuzott a makói ember — de kend se bolond ember szájába tömködi ám a kenyeret.

Azzal aztán az egyik is hazatért, a másik is visszafordult s azóta a kecskeméti ember is magasztalja a makói hagymát, a makói ember is a kecskeméti barackot.

*

Most már hogy miért *Sarkutazók* a címe ennek a történetnek? Hát azért, mert éppen azt olvasom, hogy milyen nagy elismeréssel vannak egymás iránt a mostani sarkutazók.

A FELSŐHÁZ FOLYOSÓJAN

Koós Zoltán, a Magyar Földhitelintézet vezérigazgatója, szintén felsőházi tag, találkozik a parlament folyosóján Reich Koppel főtisztelendő urral.

— Ich bin Koós, — mutatkozik be udvariasan németül.

A főrabbi legyint:

— Koós?... Ich bin noch mehr. Ich bin köser.

KI HOGY SZAVALJA A „SZÓZAT”-OT?

Rákosi Jenő: Hazádnak főrendetlenül...

Eckhardt Tibor: Hazádnak jogrendetlenül...

Pekár Gyula: Hazádnak lendületlenül...

Szemző Gyula: Hazádnak rendületlenül...

Márk Lajos: Hazádnak „csendélet”-lenül...

... és a demagóg politikusok

... hazudnak rendületlenül.

TÜNÖDÉS A DOB-UCCÁBAN

— A felsőház korelnöke egy *Berczell*-idősebb, mint Reich Koppel?

„Aranyhattyu”
Óriási siker
Király Színház

VIGSZINHÁZ

Csütörtökön, szombaton
és vasárnap este

**Nem
nősülők!**

Pénteken este és vasárnap
déltután

**A Noszty-fiu esete
Tóth Marival**

Lacikának megkérlik a kezét

Szereplők:

AZ IFJU — A HÖLGY

(Ez a jelenet nem ma játszódik le. Az időpont azonban nincs olyan messze a jelentől, hogy ezt talán külön hangsúlyozni kéne. Az ifju diszkrét pizzamában fogadja látogatóját, aki szemében monoklivál, hódító eleganciával lép be.)

HÖLGY: Kezét csokolom, Lacika.

IFJU (hüvösen): Jónapot.

HÖLGY (tuláradó kedvességgel): Végtelenül örülök, hogy egyedül találok...

IFJU: Édesapám a konyhában főz, anyám pedig a parlamentben az új törvényjavaslat vitájában vesz részt.

HÖLGY: A férfitartás tárgyában, úgy hallom...

IFJU: Együttal az anyasági kereset tárgyában. Végre is itt az ideje, hogy megvédelmezzék a bukott férfiakat, akik, szegények, igazán ártatlanul lettek apákká...

HÖLGY: Megengedi, hogy helyet foglaljak?

IFJU: Tessék.

HÖLGY (leül): Köszönöm.

IFJU (cigaretttával kínálja): Rágyujt?

HÖLGY: Csak szivarozni szoktam. De azért magácska elszívhat egy cigaretta.

IFJU (megütközve): Hová gondolt! Ennyire modern még nem vagyok. Parancsol likőrt?

HÖLGY: Valami jó erős pálinkát szívesen fogyasztanék. De édességgel ne kínáljon uram, mert ilyesmivel egy igazi nő nem él.

IFJU: Pálinkám, sajnos, nincs. Mivel kínáljam meg?

HÖLGY (szemtelenül): A szerelmével...

IFJU (elpirul): Figyelmeztetem, ne éljen vissza egy védtelen férfi helyzetével. Ez nem lovagias...

HÖLGY (egyre forróbb): Lacika, vártam ezt a szemérmes visszautasítást... hiszen nem is volna igazi férfi, ha másképpen viselkedne... Lacika... emlék-

szik, nyáron... amikor megcsókoltam...

IFJU: Elég szemtelen volt.

HÖLGY: Pofon is ütött érte.

IFJU: Megérdemelte.

HÖLGY: Tagadhatatlan. Azonban nézze... kissé tulságba viszi ezt a férfias tartózkodást... Olvadjon fel kissé...

IFJU (fölemelkedik): Kérem... ha csak azért jött...

HÖLGY: Bocsánat.

IFJU (méltóságteljesen): Maga nagyon téved, ha azt hiszi, hogy engem elcsábíthat. Ha az erősebb nemhez is tartozom, azért még nem vagyok olyan gyenge, ne gondolja kisaszony...

HÖLGY: Ugyan Lacika, hát csak nem gondolja, hogy magát én azok közé a könnyűvérű férfiak közé számítom, akik a nadrágvadász csábítók prédájává válnak. Én magában tisztelni tudom a férfit és teljes mértékben méltányolom házias erőnyeit...

IFJU (hidegen): Mit óhajt tehát kisaszony?

HÖLGY (sóhajt): Lacika édes... nézze... magát az Isten is férjnek teremtette. Kiváló érzéke van a háztartáshoz, a főzéshez pompásan ért, olyan palacsintát, mint maga, még az édesapám sem tud sütni, azonkívül stoppol, varr, mos, surol, vixel, takarít... Legfőbb ideje, hogy férjül vétesse magát, hiszen ma holnap agglegény lesz...

IFJU (zavartan): Csak ahhoz megyek férjül, aki nekem tetszik...

HÖLGY (megfogja a kezét): Remélhetek?

IFJU (szemét lesütve): Hogy őszinte legyek...

HÖLGY (nekilendülve): Most tettem le az ügyvédi vizsgát. Jövő héten irodát nyitok. A hozománya éppen elég volna...

IFJU (hallgat).

HÖLGY: Nos?

IFJU (megadja magát): Beszéljen a papával.

DYMI

HOL ITT A NUMERUS CLAUSUS?

A felsőházba kinevezett nyolc gyanús eredetű képviselő közül hét ki van keresztelkedve, illetve kettő már úgy született és csak egyelleneagy maradt meg ősei hiténél. Hogyan? Hát Magyarországon hétszer annyi kitért zsidó van, mint hamisítatlan zsidó. Ez pontosan három és fél millió kitért zsidót jelentene. Halatlan! És mi ezt eddig nem tudtuk.

A FELSŐHAZ ALBUMABA

Vége! A sok gróf és báró mellett egy igazi — Herczeg is!

AZ EGYSÉGES PÁRTBAN

— Te, mi a különbség ifj. Mészáros István felsőházi képviselő és Lendvai-Lehner István volt nemzetgyűlési képviselő közt?

— Az, hogy Mészáros napszámos volt, Lehner pedig „A Nap” számos cikkének írója.

— Nem egészen jó. Idehaligass. Mészáros napszámos, Lehner pedig snapszámos.

Közgazdaság

JERUZSALEMI ÉRTÉKTÖZSDE

Hangulat nyomott. Söletváltásig 73.25. — Zsidó hit. int. 156.70. — Gedóchesbank záloglev. 78.20. — Maceszgyári részv. üzl. nélkül. — Mózes'or 6.34. — Tramajvay 49.20. — Eszrog nach Szükesz 0.007. — Első jer. kaftángyár 124.30. — Schneiderekrizot 98.40.

Képrejtvény

— A hét legravaszabb rébusza —

Megfejtése: a *Borsszem Jankó* legközelebbi számában.

A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* január 16-iki számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Felsőház”. A megfejtők közül Molnár Teréz polg. isk. tanuló (Budapest, Horánszky-u. 7.) kapott könyvjutalmat.

Neiger étterme elsőrendű

Budapest, Teréz-körút 4 sz.

Flers és Croisset

világhírű vigjátéka:

AZ ÚJ URÁK

Premier pénteken

Péntekig minden este

Molnár Ferenc:

Játék

a kastélyban

Magyar Színház

Sanyaró Vendel nyögései

— *Hallom, hogy vacsora-
rautáni színház van Pes-
ten. Na, ide én sohase te-
hetem be a lábamat, mert
én még életemben nem
voltam vacsora után.*

— *A pengőszámítás óta
minden pék fölfelé kerekít,
csak a zsömle van lefelé
kerekítve.*

— *Olvassom, hogy a Vigszínházban
„Don Juan vacsorája” címen mutatnak
be egy új vigjátékot. Ha „Sanyaró Vendel
vacsorája” lenne a címe, akkor szomorú-
játék lenne.*

— *Minden élethivatás képviselve van
a felsőházban, csak az enyém nem. Van-
nak ott előkelő horgászok, ellenzéki mor-
gászok, csak Bé-listás korgászok nincse-
nek. Eszükbe jutok még, ha majd jön-
nek a bőjti szelek...*

VIDÉKI TROMBITA

Egy debreceni újságban olvassuk:
Debrecenben az uccai bódék lebontásá-
val kapcsolatban számos fellebbezést
nyújtottak be az érdekeltek. Az egyik
fellebbezésben a többi közt ez volt:
„Bódém elhelyezésével teljes megélhe-
téseim tönkretétele van előirányozva”.

A másikban meg ez:
„Régebben már adtam be kérvényt,
de azt most hatályon kívül helyezem”.

MIRE JÓ A POLITIKA!

Apa: Nézze, Kovács ur, maga már
négy hónapja jár föl mihozzánk, de még
mindig nem tudjuk magunkat mihez tar-
tani. Nekem négy lányom van...

Kovács: Pardon, nekem nincsen vá-
lasztó jogom.

A BESZKART VEZETŐSÉGÉNEK

— *Na és azokba, akik ülnek a villa-
moson, nem megy bele a spanyol bacillus?*

VILLÁNYI PEZSGÓ

Központi iroda:

Budapest, V., Béla ucca 8.

Színész-kormányt!

Abból az alkalomból, hogy a magyar
színművészet nem jutott képviselőhöz a
felsőházban, színészkörökben miniszteri
listát közzétek és ezzel csinálnak propa-
gandát — a jövő képviselőválasztások-
ra a Bethlen-kormány ellen. A színészek
így alakították meg a kormányt (egyelő-
re — stilszerűen — a kulisszák mögött):

ELNÖK: Hegedüs Gyula, mert neki a
külföldi turné elmaradása óta igen jó
hire van a külföldön.

PÉNZÜGY: Fedák Sári, mert ő nem-
csak a vasból, hanem a vastapsból is
aranyat tud csinálni és ha érzi a defici-
tet, gyorsan és eredményesen „mellbe-
vágja” Amerikát.

BELÜGY: Intim Pista, akinél senki
jobban nincs tájékozódva a színésznők
belügyeiről.

KÜLÜGY: Kertész Dezső, amaz egy-
szerű oknál fogva, hogy áll olyan jól
rajta a frakk, mint bármelyik diplo-
matán.

IGAZSÁGÜGY: Biller Irén, aki már
jónéhányszor megmutatta azoknak a szín-
igazgatóknak!

FÖLDMŰVELÉSÜGY: Rózsahelyi Kál-
mán, mert ahová lép, ott földszag van.

KERESKEDELEM: Törzs Jenő, akinél
a tragédiától a bohózatig mindenféle áru
kapható.

KULTUSZÜGY: megint csak Fedák
Sári, akinél jobban senki sem érti az ön-
kultuszt.

NÉPJÓLET: Sarkadi Aladár, mert aki
öt látja, annak még akkor is jókedve
van, ha éppen a Turul-madárra készülö-
dik.

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre — — — 20 pengő — fillér
Félévre — — — 10 pengő 50 fillér
Negyedévre — — — 5 pengő 50 fillér

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNAR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPAR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: MOLNAR EMIL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI., Mozsár ucca 9. (Telefon: T. 33—24.)

Viktória nyomda, Magyar-u. 52.

Felelős tulajdonos: Goldstein József.

Zálogcédulákat

kiváltak. Ékszereket, briliánsokat
bárkinél drágábban vesz

Szekely Emil Budapest, Király-utca 51
Teréz-templommal szemben. Telefon
J. 105—35.

Reb Menachem Ciceszbeiser szörnyű átkozódásai

— *Ledjen o te
fiad ed madjar iró
és zornaliszt és
nyolcvannédjesz-
tendős korábo derölje
ki rúla, hodj nem
ér ongyit o nemzet-
nek o felsüházbo,
mint edj napszá-
mos!*

— *Ne ledjen ne-
ked más ürümd ebbe o szomoru világbo,
mint oz, hodj ujra megnyilik o porlo-
menti kabarél!*

— *Apai böszkeséggel túltűsün el, hodj
o fiad o máma olejan divatos charleston-
lábakkal jütte o világro!*

— *Váltson neked edj ellenséged jedjet
o Nemzeti Színházbo o „Báthory Zsig-
mond”-hoz és társaihoz!*

— *Ne szobodítsák el tégedet Vácrul
és szabadítsák fel o boltodat Pesten!*

— *Épend okkor ledjél te inzolvens,
mikor végre férjhez todnád adni o fele-
ségedet!*

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát január
26-án, szerdán zártuk le. — Kéziratok és
rajzok kizárólag a főszerkesztő címére
(Budapest, VI., Mozsár-u. 9.) küldendők.
— Kéziratokat nem örzünk meg.

Pista bácsi. Osztán most hogy bekerült
a felsőházba, reméljük, nem tartja méltó-
ságán alulnak, hogy napszámos. —
Vejke. A félkilós kéziratot visszaküld-
tük kellő tanács kíséretében. A sulyra
könnyebb küldemény tartalomra sulyo-
sabb volt. — M. A. Más formában hoz-
tuk ki, hogy mégis valami nyoma legyen.
Üdv! — U. K. Itt-ott felpislákol ben-
nük az élc, de nem tud az egye-
nesben maradni s végül zavarossá vá-
lik. A versek hangulatosak, meg-
kapóak, viszont nem nekünk valóak. Biz-
tosan el tudja őket helyezni másutt.

— *Mágnás.* Hogy mért Berczelly a felső-
ház korelnöke és mért nem Reich Kopp-
el? Mert Reich Koppel, noha 89 éves,
orthodox létére a felsőházban — „ilyen
fiatal”. — *Nyírség.* Rákosi Jenő tanul-
mányának is beillő előszavával most jelen-
tek meg Tisza István egyik legtöbbször ér-
tékelte munkatársának, Vadász Lipótnak
összegyűjtött parlamenti és ünnepi beszé-
dei. Hódító okfejtés, klasszikus stílus,
hibátlan magyarság, mély tudás és izzó
hazafiság erényei tündökölnek a korán
elhunyt politikus megnyilatkozásaiiban. A
ma emberének fölemelő tanulság és lelki
üdülés Vadász Lipót szellemi hagyatéka.
A könyv a Franklin-Társulat ismert gon-
dos kiadásában jelent meg. — *K—r.* Hol
maradnak az izes falatok? — *Szegény
utas.* Huszonnégy fillér egy átszállóért
bizony sok. Tegyen hozzá néhány fillert
és igen kellemes „Női szakasz”-t kap
érte a Fővárosi Operettszínházban. —
Több levélről a jövő számban.

Dalolj Bródy!

(Illusztrált UFA-film abból az alkalomból, hogy Bródy Ernő a boltok felszabadítása ellen pengeti a hurt.)

VASS JÓZSEF: „Te csak dalolj, szegény bolond...”

Parlamentari színházi jelentés

I.

Vass-menü utáni színház

Megnyitó előadás január 28-án:

Kijátszás a kastélyban

Irta: az Andrássy idegeit őrlő **Molnár**

alias: *Bethlen István gróf.*

Rendező: *Sztranyavszky Sándor*

Közigazgatási népség, csendőrség, teremőrség.

A pengő-kasszánál *Bud János* ül.

Kéretnek a n. é. Héjjas Ivánok, hogyfokosaiikat akasszák a szögre, istennyiláikat pedig lássák el villámhárítókkal.

II.

Keresztény-keresztény-orthodox-mesümed színház

Színrekerül:

Az új méltóságos urak

Összeírták: *Bethlen, Scitovszky és Prónay György*

A főnemeselek jelmezeit a Nemzeti Színház ruhatárosa, a bankárok és egyéb demokratákét az Izr. Nőegylet műkedvelői szakosztálya szállítja.

Az előadást az álomkörelnök nyitja meg.

Ülés alatt kényelmes ülések és fekvőhelyek!

Fiatal mágnásoknak szünet alatt külön charleston-órák az Admiral-bárrá átalakított olvasóteremben.

HÁZBÉRLESZÁLLÍTÁS

— Most jövök egy házból, ahol a háziur leszállította a házbért.

— Lehetetlen!

— Pedig úgy van. A háziur az emeleten lakik és onnan szállította le a földszintre, a bankba.

MÓRICKA EGYÉVES

— Nagyságos ur, a Móricka beszélni kezd.

— Jaj de ostoba maga, Mari! Hát hogy tudjon beszélni, mikor még pólyá'va van kötözve a keze!

GÁL GYULA JUBILÁL

Egészen rendkívüli ember ez a nagy jellemű ember. Nappal jellem, este színész.

AZ ISTENES ZENETANÁR

Fölvételi vizsgán volt a zeneiskolában a kis Horváth-lány. Mikor hazamegy, kérdezi tőle a mamája:

— Na, milyen ember a tanár ur?

— Jaj, anyuka, — felel a kicsi — nagyon jámbor ember lehet. Miközben játszottam, folyton az arca előtt csapkodta a kezeit és szünetlenül azt mondta: Nagy isten, nagy isten!...

VIDÉKI VENDÉGLŐ

— Pincér, hol van itt a tulajdonos?

— Kiment az ölbe. Tetszik tudni, holnap vaddisznópecsenye lesz és most vadítja a disznót.

— Vajjon mikor lesz már több a bérház, mint a házbér?

BORSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1927. január 26.

3. (3045.) szám

Hatvanadik évfolyam

A charleston farsangja

KETTEN VITATKOZNAK

AZ ANDRASSY-UTON

— Én határozottan az alsóház híve vagyok.

— Téved, a felsőház sokkal előnyösebb. Több a levegője, világosabb, az ablakai kertre nyílnak.

— Úgyan kérem, minek oda annyi levegő! Diszkréciónak a fő, hiszen ott mindenki ugys a saját ügyét intézi.

— Micsoda beszéd! Liberális ember nem szégyenli már az ilyesmit. Azért is

éljen a felsőház! Az alsóház csak a fajvédőknek való, azok szeretnek katakombákban bujkálni.

— Hiába kapacitál, az alsóházban mégis csak szabadabb folyást engednek a dolgoknak.

(A beszélgetés ebben a mederben folyik tovább. A két ur után kullogva, végül megtudom, hogy arról vitáznak, vajjon helyes-e a fővárosnak az a terve, hogy a zöld házikókat — külföldi mintára — a föld színéről a föld alá helyezzék.)

A VIZMŰVEK UJ IGAZGATÓJA

hír szerint Friedrich István lesz. Ebből az apropóból küldték be hozzánk az alábbi megjegyzést:

Szegény Dózsa György! Forradalmár volt és tüzes trónt kapott. Mennyivel szerencsésebb ez a Friedrich Pista! Ő is forradalmár volt, de vizes trónt kap.

SÜLYSAP DISZPOLGARA

hír szerint Esküdt Lajos lesz, azon egyszerű oknál fogva, hogy nem süllyedt el szégyenében, mikor rábizonyult a sok sápolás.